

George Toma VESELIU

S-a născut pe data de 18 octombrie 1940 în localitatea Răzvad, județul Dâmbovița, într-o familie din clasa de mijloc. Tatăl, Toma, maistru mecanic, specialist în petrol, șeful schelei petroliere „Redevența” Răzvad, unica în România, îi dă o educație „prusacă” respinsă vehement de copilul rebel. O lume de tranziție, plină de contradicții, un areal istoric, geografic de care va depinde formația sa de cronicar împătimit.

Studii

Mama sa, Arghira, cu o zestre financiară provenită din redevențele petroliere, spirit superior, poetic, de-o agresivitate care-l marchează pe viitorul poet, va fi cea care-l va alfabetiza pentru clasele I-III (fiind bolnav). Clasele V-VIII Răzvad. Mediu anost care declanșează în viitorul prozator ambiția de autoinstruire. Urmează cursurile liceului târgoviștean „Ienăchiță Văcărescu” rămânând repetent în clasa a IX-a. Nedreptățit își va continua studiile liceale imediat la Liceul Seral Gura Ocniței, timp în care va fi trimis la munca de jos de tatăl său. Se va califica mecanic lăcătuș. În 1959 este student la Universitatea București, Facultatea de Filologie Secția Limba și Literatura Română până în 1964.

Activitate

La absolvirea facultății, primește prin concurs de medie repartizare departamentală la Școala Generală Nr. 1 Ocnița, jud. Dâmbovița. Un an (1968-1969) lucrează ca

redactor II la ziarul județean P. C. R. Dâmbovița. Se întoarce la școală ca director adjunct, apoi director coordonator, ca după aproximativ doi ani să-și dea demisia. În perioada 1968-1982 va fi de trei ori director de Cămin Cultural, perioadă care corespunde cu începuturile cercetărilor monografice și crearea celor cinci piese de teatru care vor fi jucate pe scenă, în Ocnița, Răzvad, Gorgota, Bucșani, I.L. Caragiale în cadrul Festivalului Național „I.L. Caragiale”. Debut publicistic cu articole de atitudine, de investigație social-culturală în ziarul „Dâmbovița” – 1963. Publică în foile Miliției Județene: „Cum circulăm”, „Dâmbovița rutieră” 1980-1985 – aplicarea corectă a regulilor de circulație. Editează revista școlară „Școala și viața” – Ocnița (1980-1985). Redactor (1992) la ziarul „Legea lui Tepeș”. Colaborează la revistele dâmbovițene „Armonia”, „Curier”, „Climate literare”, „Eroica”. Debut editorial vol. de „nuvele” „Colonia”, București, 1978, Ed. Cartea Românească. „Editarea romanului „Colonia”, spune Eugen Negrici, a avut până acum ghinion, ca mai tot ce e important în literatura română”. În 1978 autorul a trebuit să-l spargă în câteva nuvele și să dea, în condițiile restrictive (de atunci) o variantă prescurtată la „Cartea Românească” unde însuși Marin Preda i-a semnat „bunul de tipar”. Scris și rescris romanul este publicat în periodice (Tribuna, Litere, Caiete Litere II, 30 prozatori SST – 2007, Impact cultural). Din 2007 va deveni redactor-asociat al revistei „Litere” și redactor-șef secția cultură din 2008 la „Impact literar”. Membru al Uniunii Ziaristilor Profesioniști din România (2007).

Premii

Obține premiul „Nicolae Scurtescu” pentru monografiile etnografice – volumul „Răzvad. Vatră voievodală. Monografia comunei Răzvad” (2007), premiul „Radu Petrescu” pentru roman – „Colonia II. Noi exilați la Pontul Euxin” (2011), premiul „Grigore Alexandrescu” pentru poezie – „Sonetele lui Petru Cercel sau Fețele lui Ianus” (2009) și premiul „Tony Bulandra” pentru dramaturgie – „Salvați-l pe Galileo” (2012), acordate de Societatea Scriitorilor Târgovișteni. Membru al Societății Scriitorilor Târgovișteni (2007). Membru al Academiei Internaționale Mihai Eminescu – din București (româno-indiană). Distins cu Diploma de cetățean de onoare al comunei Ocnița (2007) și diplomă de excelență (70 de ani) acordată de Societatea Scriitorilor Târgovișteni (2010).

Scrieri

- *Colonia* (nuvele) București, Editura Cartea Românească 1978;
- *Monografia comunei Răzvad. Răzvad – vatra voievodală*, Târgoviște, Editura Bibliotheca, 2007, ediția a II-a, 2012;
- *Monografia comunei Ocnița. Ocnița – scaun domnesc*, Târgoviște, Editura Bibliotheca, 2007;
- *Sonetele lui Petru Cercel sau Fețele lui Ianus*, Târgoviște, Editura Bibliotheca,

2008;

- *Colonia II. Noi exilați la Pontul Euxin*, Târgoviște, Editura Bibliotheca, 2010;
- *Salvați-l pe Galileo – Teatru*, Cluj-Napoca, Editura Dacia 21, 2011;
- *Trilogia Colonia*: vol. I *Sărutul copacilor*, vol. II *Noi exilați la Pontul Euxin*, vol. III *Moartea unui președinte*, Târgoviște, Editura Bibliotheca, 2012;
- *Pasărea Lis*, Târgoviște, Editura Bibliotheca, 2013;
- *Continuatorii școlii literare și artistice de la Târgoviște*, Târgoviște, Editura Bibliotheca, 2015.

Antologii

- *Târgoviște-India. Antologie poetică/ Poetical Antology*, Editura Bibliotheca, Târgoviște, 2008;
- *Caiete Litere II. 30 de prozatori*, Societatea Scriitorilor Târgovișteni & Grupul Editorial Bibliotheca&Marcona, 2007, p. 230-236;
- *Târgoviște-Chișinău-Sankt Petersburg. Antologie de poezie*, Editura Bibliotheca, Târgoviște, 2012.

Referințe

Petrescu, Victor, Paraschiva, Serghie. *Dicționar de literatură al județului Dâmbovița 1508-1998*, Târgoviște, Ed. Bibliotheca, 1999, p. 244; Rotund, Nicolae. *Incursiuni critice*, Ed. Ponto-Constanța, 1996, pp. 138-141; Petrescu, Victor. *Scriitori și publiciști dâmbovițeni. 1900-2004*, Târgoviște, Ed. Bibliotheca, 2005, p. 250-251; *30 de prozatori. Caietele Litere 2*, Târgoviște, Grupul Editorial Bibliotheca&Marcona, 2007, p. 230-236; Stan, Mihai. *Confreria. Convorbiri și confesiuni*, Târgoviște, Ed. Bibliotheca, 2009, pp. 353-367; Coandă, George; Grigorescu Lucian. *Dâmbovița de la „Organ” la o beție cu libertate*, Târgoviște, Ed. Transversal, 2009, p. 152; Popescu, Florentin. *Eu v-am citit pe toți!*, vol. III, Târgoviște, Ed. Bibliotheca, 2011, pp. 116-117; *** *Enciclopedia orașului Târgoviște*, Ed. Bibliotheca, 2011, p. 471; Bineață, Margareta. *Cărți și autori de azi*, Târgoviște, Ed. Bibliotheca, 2012, pp. 147-152; Ionel, Nicolae. *Scriitori târgovișteni*, Târgoviște, Ed. Bibliotheca, 2012, pp. 37-43;

Cadran literar: *Toma George Veseliu – Colonia*. Dâmbovița nr. 1220, 27 ian., 1972(9), p. 2; Stan, Mihai. *Note de lectură. George Toma Veseliu – ipostaze clasice (Sonetele lui Petru Cercel...)* Litere, an IX, nr. 5. (98) mai 2008, pp. 17-19; Bianu, Corin: *Comentarii excentrice. George Toma Veseliu în procesul reîncarnărilor*, Litere, anul X, nr. 2(107) febr. 2009; Nicolae, Ionel. *Lecturi în numele frumosului principe*, Litere, anul X, nr. 10 (115) oct. 2009; Petrescu, Victor. *George Toma Veseliu. În căutarea identității*, Litere, anul XI, nr. 10(127), oct. 2010; Bineață, Margareta. *Cronică literară. Măștile înstrăinării*, Litere, anul XII, nr. 5 (134) mai

2011; Vișan, Ioan. *George Toma Veseliu – între Rembrand și Beethoven – culoare, muzică, un areal frământat – împrejurimile Târgoviștei*, Impact cultural nr. 379, nr. 380, nr. 381, iunie, iulie, august, septembrie 2011; Borcan, Virgil. *George Toma Veseliu. Colonia. Noi exilați la Pontul Euxin*, Spații Culturale, Râmnicu-Sărat, anul IV, nr. 17, p. 67, 2011; Petrescu, Victor. *Monografi și monografii dâmbovițene*, Litere, anul XIII, nr. 9-10(150-151), septembrie-octombrie 2012.

Opinii

Evoluția spre teatru a acestui scriitor adevărat era de prevăzut dacă ne gândim la vâlmășia faulkneriană a vocilor sale narative și la conflictualizarea constantă a situațiilor românești care reprezintă, în fond, chiar sursa energiei excepționale a textelor. Ca și prozele lui George Toma Veseliu, cele cinci piese reproduse în acest volum de teatru intitulat „Salvați-l pe Galileo” alcătuiesc împreună un univers straniu. Ele ne vorbesc, cu mijloacele stilistice ale farsei grotești și ale teatrului absurdului despre realitatea atroce a societății totalitare în mersul spre nicăieri, o societate în criză alimentată cu iluzii, de un pitoresc trist, coruptă de sus până jos, cretinizată și bântuită de personaje bizare. (Eugen Negrici)

Romanul apărut abia în 2010 cu titlul „Colonia II. Noi exilați la Pontul Euxin” este opera la care a lucrat o viață, cuprinzând un proiect vast, o frescă a lumii petrolului, lume pe care autorul o cunoștea destul de bine. Multe din întâmplări sunt trăite intens de acesta. Știința construcției, densitatea faptului epic, o undă poetică ce răzbate obsesiv, recomandă un prozator cu personalitate distinctă. Roman-cronică a unor biografii paralele, unele cu trimiteri la două secole în urmă, destine ce se interferează, o lume maladivă aparent. Dar cu principii de viață în străfundurile ei „primitive”. (Victor Petrescu)

Poet, dramaturg, prozator și publicist, George Toma Veseliu surprinde cu minuțiozitate, atât în creațiile de ficțiune, cât și în monografi un spațiu vitregit și uitat de lume, devenit pentru el o matrice spirituală, sursa inspirației și a sevelor sale creatoare, comunele dâmbovițene Răzvad și Ocnița. [...] Dincolo de acestea, romanul lui George Toma Veseliu se remarcă prin densitatea ideilor, dibăcia construcției, tenta poetică răzbătând deseori chiar și de sub paginile mustind de umor gros sau emanând o tristețe mereu sarcastic-amară – atribute de netăgăduit ale unui prozator de talent. (Margareta Bineață)

Ceea ce l-a impus ca monograf la nivel național este originalitatea demersului său, autorul patentând, stilistic vorbind, un original mod de a realiza aceste istorii ale unui spațiu aparținând unor comunități dâmbovițene cu vechime atestată: Răzvad (17 noiembrie 1431), Ocnița (7 ianuarie 1517) anume, situarea între istorie și beletristică prin inserarea unor date ce țin de cultura orală, legendară, dar și de cea

scrisă. Împletirea celor două stiluri funcționale ale limbii române – beletristic și științific – vădește un mod de a rescrie istoria specific unui livrofag pentru care plăcerea de a scrie primează. Dar să lăsăm pentru un discurs viitor comentariile pe marginea celor două excelente monografii care-l situează, repet, pe autor printre vârfurile acestui gen de scrieri. (Mihai Stan)

Profil realizat de scriitorul și istoricul literar **Victor Petrescu**